

חלקי בקהילתי

גליון 263

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

שמחתי בתרומתי

"משנכנס אדר מרבכים בשמחה". היישום המעשי של הוראה זו אינו פשוט כל כך. לא תמיד קל לשמוח בחיינו העמוסים. האמנם קיימת דרך שמובילה את האדם אל רגש השמחה, האם אפשר לתזמן אותה, והאם השמחה אינה מצב רגשי-נפשי שתלוי במאורעות שאינם בשליטתנו?



יהודי מאיר לקהילה צילום אילוסטרציה: ברוך עירי

כשאנו מרגישים משמעותיים יותר, חשובים יותר. מתוך הבנה זו ששמחה היא רגשות המבטאים את הסיפוק והמשמעות הפנימית של חיינו, אנו יכולים להפעיל את מידת השמחה, ולא רק להכות לה שאולי 'תיפול' עלינו. ככל שנרבה בפעולות משמעותיות שיש להם השפעה טובה על סביבותינו - נרגיש משמעותיים יותר, וכך תגדל שמחתנו!

'חלקי' בתרומתי

לפעמים נדמה לאדם, שהכוחות שלו דלים - אין לו מה לתרום ואין למי. אין לו סיכוי ומי כבר יתחשב בו. כשאדם חי בתודעה כזו - חיייו הם מונוטוניים, נעדרים חיות ושמחה. לו רק נדע שלכל אחד מאתנו יש כח ייחודי שהוא יכול וצריך לתרום אותו לטובת משפחתו וסביבתו - כח שנמצא רק אצלו ורק הוא יכול לתרום אותו לאחרים - נמצא את הכוחות הטובים הללו בכל

קיים באדם צורך קיומי שנותן לו סיפוק וטעם בחיים - זהו הצורך במשמעות לחיים. אם אין לאדם משמעות לחייו, הוא מאבד את שמחת החיים. תחושה זו של משמעות מופיעה אצל האדם כאשר הוא עושה דברים ופעולות שיש בהם יצירה, בפרט כשיוצירות והפעולות שלו משפיעות על אחרים. 'כח היצירה' המפעיל את האדם לפעול וליצור - הוא שנותן לאדם את המשמעות העמוקה ביותר לחייו. ככל שהאדם ייצור וישפיע יותר, כך תגדל בעיניו המשמעות לחייו והוא יהיה איש שמח. כל אדם יכול להיות יוצר ומשפיע, כל אחד בתחומו עיסוקו. אדם שעיסוקו המרכזי הוא לימוד תורה, ירצה להגיע להשפיע מתורתו. אדם שעיסוקו הוא במלאכה, ירצה שעבודתו תישא פרי ואחרים ייהנו ממנה. גם זוג הורים מסורים העוסקים ביצירת דור המשך שלהם ובשכלולו, מרגישים סיפוק בעיקר כשהם משמעותיים בעיני ילדיהם, בהיותם הורים שתורמים ומשפיעים עליהם טוב. הורים שכבר לא מרגישים משמעותיים בחיי ילדיהם, מזדקנים מהר יותר ועצב ממלא את חייהם. חיי יצירה שיש בהם הטבה לאחרים - הם המפתח לתחושת משמעות.

פעמים רבות אנחנו מרגישים שהחיים שלנו נסחבים סתם ו'זה לא זה'. איננו חשים סיפוק בעבודה, אנו גוררים את עצמנו מיום ליום ועוסקים בלשרוד את החיים, אנו מרגישים שחסרה לנו משמעות לחיים. בזמנים שכאלו, רק יצירה משמעותית יכולה להעניק את המשמעות שאנו זקוקים לה כל כך. בדרך כלל, אדם שמרגיש שהוא אינו משמעותי - מוצא את עצמו מחפש מקום או תחום עבודה אחר, כי האדם



אדם שתורם לסביבתו, הוא אדם שמח. זה הסוד לבניית קהילה שמחה ומשגשגת

תקופה ומאורע בחיינו, וכשנמצא אותו ונשפיע ממנו על אחרים, נרגיש שמחה. בדוק ומנוסה.

גם סוד הצלחתה של קהילה בכלל וקהילות 'חלקי בקהילתי' בפרט, טמון בהרגשתו של כל אחד מחברי הקהילה שהוא משמעותי לכלל החברים, דעתו נשמעת, יש לו תפקיד משמעותי כל שהוא בו הוא תורם מעצמו לאחרים, וכשהוא נעדר חסרונו מודגש. ככל שכל אחד מחברי הקהילה יתרום מעצמו לשאר החברים - כך תגדל שמחתם של החברים וכך תגדל הצלחתה של הקהילה.

כך אומר מרדכי לאסתר: "אם החרש תחרישי בעת הזאת, ריווח והצלחה יעמדו ליהודים ממקום אחר, ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות...". עם ישראל יסתדר גם בלעדייך, אבל דווקא במצבך, זו ההזדמנות שלך לתרום מעצמך, כי אין לך אדם שאין לו מקום ושעה. הקב"ה הביא אותך למצב הזה כדי לנצל את ההזדמנות שלך ולממש את עצמך.

בחודש אדר טמון כוח סגולי הקורא ליהודי להגביר את כח היצירה שלו ולהשפיע מעצמו על אחרים. פעולות אלו יסיפוקו לו סיפוק משמעותי בחיים, ויגרמו לו הרבה אושר ושמחה פנימית. אמור מעתה: "משנכנס אדר מרבכים בשמחה" - מרבכים ביצירה, מששפיעה טוב על אחרים, ובכך מגבירים את רגש השמחה.

לסיום, עצה קטנה. אם נרצה ללכת לישון בסוף יום מתוך סיפוק ושמחה, כדאי לסיים את היום הזה מתוך מחשבה 'היכן היום הזה היינו משמעותיים למישהו?' אם מצאנו - בטוב נלין, ואם לא - כל זמן שהנר דולק אפשר לתקן ו...לשמוח.

תאריך נדיר

מדור הלכתי

עמוד 2

דינמיקה קהילתית

חלקי בעבודתי

עמוד 3

לתרום לקהילה

זמני חלקי כותבים

עמוד 4

ללמוד יחד

צעירי חלקי

עמוד 6

מפנה השלג

חלקי בארץ החיים

עמוד 7

מה הספקנו?

דברים כהווייתם

עמוד 8

נשות חלקי בקהילתי

להצטרפות: 050-4202339

ימים נדירים

התאריך של יום שישי השבוע הוא לי בשבט. הפוסקים דנו בארוכה אודות תאריך זה, ונעסוק בו השבוע ממספר היבטים

של יומיים, והם 'דילגו' על התאריך ל' אדר א', ואפשר שהדבר נובע מכך שתאריך גדלותו של ילד שנולד בל' אדר א' אינו ברור, וכפי שראינו בתשובה הקודמת.

שאלה: בעודי מתפלל מוסף בראש חודש, נזכרתי שבשמונה עשרה של שחרית לא אמרתי יעלה ויבוא, שכחה המצריכה לחזור על התפילה. מה עלי לעשות כעת?

תשובה: במקרה שהמתפלל עדיין אוזח בשלושת הברכות הראשונות של תפילת מוסף ונזכר שהחסיר בשחרית את 'עלה ויבוא', ימשיך ויסיים את תפילתו כתפילת שחרית עם 'עלה ויבוא', ואחר כך יתפלל מוסף, כאשר בעצם יוצא שאדם זה 'החליף' את כוונתו באמצע התפילה, והגם שהוא אמר חלק מהברכות הראשונות על דעת תפילת מוסף, יכול להמשיך ולהשתמש בהם לתפילת שחרית. אם המתפלל נזכר שהחסיר את יעלה ויבוא רק אחרי שסיים את תפילת מוסף, ישנה דיעה בהלכה שבהזכרת ראש חודש בתפילת מוסף הוא השלים את הזכרת 'עלה ויבוא' החסרה לו מתפילת שחרית, וכעת אין צורך שיחזור שנית על תפילת שחרית, אולם המשנה ברורה פסק כמו הדיעות שעדיין חייב לחזור על שמונה עשרה של שחרית, והוסיף שמפאת השיטות החולקות יכוין לפני תפילתו שאם אכן פטור מלחזור על תפילת שחרית, תפילה זו תהיה תפילת נדבה.

אדר א', ולכן אין בנים או בנות שגדלותם נתונה במחלוקת הפוסקים.

שאלה: איך יתכן שישנם שני ילדים, שהילד שנולד שני, יהיה בר מצוה לפני הילד שנולד ראשון?

תשובה: את החידה הזאת שאלו הראשונים, ותשובתם [שהובאה בשולחן ערוך] היא על פי ההלכה שראינו בתשובה הקודמת. מדובר



בשני ילדים שנולדו בשנה מעוברת, הראשון נולד בכ"ט אדר א' והשני נולד יומיים אחריו, בא' אדר ב'. שנת הגדלות שלהם לא היתה שנה מעוברת, ולכן מי שנולד בא' אדר ב' נהיה גדול בא' אדר, ואילו מי שנולד בכ"ט אדר א' נהיה גדול רק בכ"ט אדר, כמעט חודש אחרי הילד הצעיר יותר.

המעיינים ישימו לב לעובדה שזו הפוסקים העמידו שהילדים נולדו בהפרש

שאלה: ילד שנולד בשנה מעוברת בתאריך ל' באדר א', ונעשה בר מצוה בשנה פשוטה שבה יש רק אדר אחד, והוא חסר. כלומר, אין בו ל' אדר, באיזה יום הוא נעשה גדול? שאלה זו נוגעת לבנים שנולדו בשנת תשע"ו שהייתה שנה מעוברת, והבר מצוה שלהם תהיה בתשפ"ט שהיא שנה פשוטה, ולבנות שנולדו בשנת תשע"ד וגדלותן בשנה הבאה - תשפ"ו.

תשובה: נחלקו הפוסקים בשאלה זו. רבים כתבו שהוא נעשה גדול בל' בשבט, ויש שכתבו שנהיה גדול רק בא' בניסן.

ככלל, כאשר ילד נולד בשנה מעוברת בחודש אדר א' ושנת גדלותו אינה שנה מעוברת, הבר מצוה שלו היא בחודש אדר באותו יום בו נולד. המחלוקת כאן נובעת מכך שבשנה פשוטה אין את היום בו הוא נולד. הסוברים שנהיה גדול בל' בשבט, מתייחסים לעובדה של' אדר א' הוא בעצם היום הראשון של ראש חודש אדר ב', ולכן גדלותו תהיה בל' שבט, שהוא היום הראשון של ראש חודש אדר. מאידך סברו כמה פוסקים שמכיוון שנולד בסוף אדר א', ממתינים בשנת הגדלות עד סוף חודש אדר, ואחרי כ"ט אדר הוא נהיה גדול, כשבעצם התאריך הוא כבר א' ניסן.

יש לציין שההלכה הזו לא נוגעת בשנה זו, משום שהשנים תשע"ב ותשע"ג היו שנים פשוטות שגם בהם לא היה את התאריך ל'

מעניין לדעת

נער ש'מתברמץ' לא בתאריך בו נולד

מלבד התאריך ל' באדר א' שאינו קיים בשנים פשוטות, ישנם תאריכים נוספים שנמצאים בלוח השנה רק בחלק מהשנים, שהם ל' בחשון ול' בכסלו.



בהלכה מבואר שילד שנולד בא' כסלו בשנה בה היו בחודש חשון רק 29 ימים, ואילו בשנת הגדלות יש בחודש חשון 30 ימים, גדלותו היא בל' בחשון, יום לפני יום ההולדת שלו. הלכה זו אינה ידועה כל כך, ובמבט ראשון היא גם מחודשת, אולם המשנה ברורה וגדולי הפוסקים הביאו הלכה זו ללא חולק. לכן, כל מי שבנו או בתו נולדו בא' בכסלו או בא' בטבת, יבדוק את שנת לידתם ואת שנת גדלותם, ואם בשנה בה נולדו, החודש שלפני לידתם [חשון וכסלו בהתאמה] היה חודש חסר, ובשנת הגדלות חודש זה הוא חודש מלא, גדלותם אינו בתאריך שבו הם נולדו, אלא בל' בחשון או בל' בכסלו, יום לפני יום ההולדת שלהם.

דינמיקה קבוצתית - בקהילה

לפני תקופה יצאתי לעבוד. במקום העבודה בו התחלתי את דרכי, רוב העובדים אינם מורמגזר החרדי, והופתעתי מאוד לטובה מההתנהגותם. התקשורת בין האנשים, ההווי החברתי, כמו גם ההתחשבות אחד בשני כולם היו יוצאים מן הכלל. אני לא זוכר את עצמי נהנה כל כך, ונמצא באווירה כזו בכלל או בקהילה. למה זה קורה?

תשובה:

שלום לך איש יקר ראשית, אני שמח בשבילך שמצאת מקום עבודה שנעים לך בו. יש הבדל עצום בין אדם שנקלע למקום עבודה בו שוררת אווירה נעימה והחברה מאירת פנים, לאדם שנקלע למקום בו האווירה החברתית אינה נעימה. כך שעובדה זו לבדה שווה הרבה, ועליך להודות לה' שכן נפל בחלקך. ביחס לעצם ההתמודדות שאתה מציג, אני יכול לומר לך שההפתעה הזו היא לא רק מנת חלקך. פגשתי כמה וכמה אנשים שהופתעו לטובה מההתנהגות של האנשים במקום העבודה. וזה אכן גרם להם להרהר בכך. יש משהו שחשוב לדעת. המציאות במקום העבודה, היא מציאות מאד שונה. יש אופי מיוחד לאינטראקציה במקום העבודה, שנגרמת בעקבות המערכת המסודרת והמאורגנת של המקום. כאשר יש היררכיה ברורה מצד אחד, ושיתופי פעולה מצד שני. כל אחד יודע את מקומו המיועד לו, ואת תפקידו המיוחד והשונה מחברו. גם כשהתפקידים זהים, חלוקת העבודה מסודרת ומאורגנת, וזה יוצר איזון רגוע. במקומות עבודה רבים עמלים קשה מאחורי הקלעים לחשוב

את כל הדינמיקה הקבוצתית הנפלאה הזו - אפשר להעתיק ממקום העבודה לתוככי הקהילה

על הסדר הזה ועל האחדות בין העובדים, כשהם משקיעים ממון רב בכדי לגרום לאינטראקציה טובה בין העובדים.

אנשים טובים, אוהבים לעשות טוב איש לרעהו. רוב בני האדם כשישימו אותם במקום המתאים, ירצו טוב וינסו לעזור אחד לשני. במידה והם מאוד מיוחדים, הם יעשו זאת, גם בלי מערכת מסודרת.

כעת תנסה לחשוב איך היה נראה מקום העבודה שלך לו אם היו מביאים לשם את חבריך מהכולל, או מהקהילה. האם זה היה נראה אחרת? אני בטוח שלא. פשוט בבית המדרש מגיעים בכדי ללמוד. אין שם מערכת המקדישה זמן ליחסי החברה, ולא ימי בילוי משותפים. לו היית ככולל, כנראה לא היית עוסק ביחסי חברה, ולא היית מגלה את אותה אינטראקציה מיוחדת שהייתה יכולה להיות לך עם חבריך מהכולל.

אני רוצה להציע לך הצעה. תנסה לחשוב איך אתה מארגן בקהילה משהו כמו מה שקורה במקום העבודה שלך, תחשוב אולי מה יכול לגרום לאינטראקציה חברתית בתוך הקהילה. תכנס כמה חברים. תעלו את הנושא ותדברו עליו. אני בטוח שתמצא חברים שחושבים כמוך, שמחפשים למצוא את אותו דבר שהם מוצאים בעבודה, בתוככי הקהילה. תחשבו יחד על רעיונות, ואם תתאמצו, ותתייעצו איך לעשות את זה, אני בטוח שתמצאו רעיונות איך להוציא מן הכח אל הפועל, משהו שיגרום גם בתוך הקהילה למערכת דומה ואפילו טובה יותר. אולי תחלקו במטלות שיש לעשות בקהילה, כשיש אדם אחראי לכל דבר. כשיש גם היררכיה ברורה, ועבודה ממוקדת לכל אחד. תארגנו ימי בילוי משותפים לכל האחראים, תנסו להעתיק את מה שלדעתכם גורם לאינטראקציה המיוחדת במקום העבודה ותעשו את זה אצלכם בקהילה. אני בטוח שתהיה מזה תועלת עצומה. אם תעשה את זה תראה שכל הטוב שמצאת בעבודה נמצא יותר במחוזות המוכרים לך, אלא שלא היה להם מקום להגיע לידי ביטוי. התועלת שתצא מזה תהיה לך ולכל הקהילה שלך גם יחד.

בהצלחה רבה, שלמה

לשאלות בנושאים הנידונים בטור, כמו ייעודו של בן תורה עובד וסדר יומו, הקפדה על הלכה במשרד, ואתגרים בחיי המעשה, מזומנים לכתוב לרב שליט"א בכתובת:

shlomo.lifshts@gmail.com

מאת כל איש

בשנים האחרונות פועלת תנועת חלקי בקהילתי להקמת קהילות של בני תורה, בוגרי ישיבות, העובדים לפרנסתם ומבקשים להיקהל יחד בכל מקומות מושבותיהם, להגדיל תורה ולהאדירה.

במהלך התקופה הזו, נוכחנו לדעת, כל פעילי הארגון, מהנשיא והמייסד הרב ברוך צבי גרינבוים שליט"א, ועד יזמי קהילות קטנות בפריפריה, כי התיאור המדויק ביותר למושג הקהילה הוא: שלם הגדול מסך חלקיו. כאשר כל בני הקהילה מצטרפים יחד אל החזון הגדול, ומשתפים פעולה למען המטרה הנעלית, נוצרת דינמיקה קבוצתית המרוממת את כל בני החבורה לגבהים אדירים. הצלחתה של הקהילה נבנית מכוח תרומתם הצנועה של היחידים. כאשר כל פרט, נתון גם אם מעט למען הכלל, מצטרפים הכוחות יחדיו ובונים בניין רב ממדים המשפיע טובה וברכה על כל היושבים בצילו.

בשבת בה נקרא על הציור להקים משכן, המוטל על כל איש. בשבת בה נקרא על תרומת חצאי השקלים, המצטרפים יחד לשלמות גדולה, בחרנו להקדיש את העלון לנושא התרומה, כפי שהוא בא לידי ביטוי בקהילות 'חלקי'.

מטרת העל שלנו, היא להציג בפני הפרט עד כמה כוחו גדול. אם כל אחד מאיתנו יבין כי הרצון הכללי להשתייך לציבור תורני, להיות חלק מקהילה צומחת ומשגשגת, אינו חייב להישאר בגדר רצון, וכל שנדרש הוא לעשות צעד לכיוון הזה. אם כל יחיד יפנה את מבטו אל הכלל שסביבו, תיווצר קהילת חברים השותפים לחזון, והתרומה האישית של היחיד תוכפל פי כמה וכמה, לתפארת הקהילה כולה.

קריאה נעימה
המערכת

חלקי בקהילתי
בית חרדי - נחמד וצמחי ישיבות שונים - רחוקים מיל בודדים

קול קורא

אם ידוע לך על עיר או שכונה בה מתגוררים חרדים עובדים, שעדיין אין להם שייכות קהילתית אם יש לך רעיון ליזם חברתי המתגורר במקום, שיכול לקדם איתנו פתיחת קהילה של 'חלקי'

אנא פנה אל מוקד הקהילות שלנו ואנו ניצור איתו קשר.

'חלקי'- כי לכולם מגיע חלק...

מוקד הקהילות: 02-6260115

נתינה יוצרת חיבור הסוד של קהילה מצליחה



**לא האמנתי שיבוא יום
ונהפוך לקהילה משגשגת
המונה כמאה משפחות**

את תפקיד גבאי קהילת "מרכז העיר", לא האמנתי שיבוא יום ונהפוך לקהילה משגשגת המונה כמאה משפחות ומשפיעה רבות על התפתחות הקהילה החרדית בעיר כולה.

במהלך השנים הללו חלפנו על פני מספר רב של מהמורות: העתקנו את משכננו מספר פעמים; עברנו את תקופת הקורונה המתגברת וידענו עליות ומורדות, אולם תמיד נותרנו מלוכדים ומגובשים לאורך כל הדרך. כל זה לא היה מתאפשר לולא כל אחד ואחד בקהילה היה מוצא את המקום שלו לתרום ולהשפיע ו"לקחת" על עצמו חלק ביצירת המרקם הקהילתי הנפלא.

כך הקב"ה אמר לעם ישראל: לצורך בניית המשכן כל אחד ייתן תרומה, והרי אין לנו את האפשרות לתת לקב"ה מאומה שהרי הוא אדון הכל, "לי הכסף והזהב" ואין דבר בעולם שאיננו מאיתו יתברך אלא יש לנו הנאה מכך שהקב"ה קיבל את תרומתנו למשכן, ואנו גם מקבלים כבוד, ולכן נאמר "ויקחו".

עולה מכאן יסוד, כל תרומה נותנת הרגשת שייכות וחיבור. כל אדם חווה במהלך חייו חיבור על ידי נתינה, זה יכול להיות כלפי הילדים שלו, כלפי עזרה לזולת, או בן בני זוג. התרומה - הנתינה, מחברת את האדם,

וכך גם בחיי הקהילה, כל קהילה בנויה מפסיפס שונה של אנשים וכל אחד בכישרונותיו הוא, החכמה היא לתת לכל אחד אפשרות לבטאות את הכישרים שלו, ובכך לחבר אותו ועל ידי זה הוא ירגיש שייך יותר.

כשלקחתי על עצמי לפני כשבע שנים

פרשתנו פותחת בציווי שציוה הקב"ה לכל איש ישראל להרים תרומה לצורך הקמת המשכן - "וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי" (שמות כה ב)

וידועה השאלה, מדוע נאמר "ויקחו" היה צריך לומר "ויתנו לי תרומה", או "והביאו לי תרומה"?

מבארים זאת על פי הגמרא במסכת קידושין דף ז ע"א. אם האיש נותן לאשה טבעת ואומר לה: "הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל" - היא מקודשת. אבל אם האשה היא זו שנתנה את הטבעת לאיש ואומרת לו: "הריני מקודשת לך בטבעת זו" - כל דבריה בטלים ומבוטלים. אבל אם נתנה האשה כסף לאדם נכבד וחשוב, ויש לה כבוד והנאה בעצם לקיחתו את הכסף ממנה, ואמר לה: באותה הנאה שקבלתי ממך את הכסף תהיה מקודשת לי - היא מקודשת.

חלקי בקהילתי לאורם של גדולי התורה

חלקי בתרומתי

חרדי עובד-חבר הקהילה.

חזון הקהילות של 'חלקי בקהילתי'

רואה את הצלחתה של כל קהילה

בתרומתו האישית של כל אחד מהחברים להצלחת הקהילה.

לכל אחד יש יחודיות משלו שאותה הוא צריך לתרום לקהילה.

ככה מרגישים חלק. ככה מרגישים משמעותי. ככה מרגישים קהילה!

תגיז חבר, מהי תרומתך האישית בקהילתך?

3M פייס אן, חקרי הקהילה

מוקד קהילות: 02-6260115 ©

שיעורים ושיחות, לימוד הקהילות

מחלקת התוכן של תנועת חלקי בקהילתי, פועלת כל העת להעשיר את מאגר השיעורים עבור חברי הקהילות. השבוע נציג מספר שיעורים שהתקיימו בשבועיים האחרונים ברחבי הארץ, כדוגמה קטנה לפעילות העשירה המתרחשת מידי יום בכל הקהילות מצפון עד דרום.

ברמת בית שמש התקיים שיעור נדיר עם הרב ברוך עטר שליט"א, שהעמיק לחקור בנושאי השעה.



ובסניף 'בר אילן' שברמת בית שמש, נפגשו חברי הקהילה, לשיעור מרתק עם הרב רחמים פרשה שליט"א מבחירי הדיינים בבית שמש. לאחר השיעור התקיים דיון מרתק, תוך שהדיין שליט"א משתף את הנוכחים בהצצה לדיון ההלכתי מאחורי הקלעים של הדיון בבית הדין.



קהילת 'חלקי' ברחובות, האזינה בנושמה עצורה, לסיפורו המרתק של ר' משה אלול הל"ו, נהג האוטובוס בקו 405 שמחבל ימ"ש דרדר לתהום מול טלז טסון בשנת תשמ"ט.



הקהילה החדשה ברמת שלמה, הזמינה את הרב משה שחור מקהילת הר נוף, לשיעור מיוחד בפרשת השבוע, שהיה לדברי המשתתפים: "שיעור ברור, רהוט מעניין ומרתק".



תחת הכותרת "סוגרים יום - פותחים גמרא" הוקמה קבוצה חדשה של קובעי עיתים מהר נוף וסביבותיה, ללימוד גמרא בצוותא, בהיכל ישיבת דרך השם, בניצוחו של יזם הקהילה בהר נוף הרב משה שחור שליט"א עם ראש החבורה הרב אברהם וייס. איחולי הצלחה לכל החברים



בקהילת רמת בית שמש, התקיים שיעור מיוחד של הרב מרדכי בלס שליט"א, שעסק בסוגיה אקטואלית. האם מותר לראות תמונות או סרטונים שצולמו בשבת קודש, בעת חזרת החטופים אל חיק משפחותיהם. הסוגיה הבערת עוררה דיון ער, שנמשך אל תוך הלילה.



בקהילת 'בית כנסת הגר' בקרית יערים, התקיים כמידי יום שני שיעורו של הרב שמעון בלינסון שליט"א בהלכות המצוות, תוך שהמשתתפים כולם מפלפלים כדרכה של תורה, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.



קהילת צפת, מוסיפים להגביר חייל, וגם השבוע התקיים שיעור מיוחד של ליל ישיבי, בהשתתפות חברי הקהילה.



בשמה והתרגשות גדולה חגגה קהילת 'בנין אריאל' במודיעין עילית, את הכנסת ספר התורה שנתרם לעילוי נשמת מרת חבצלת גוימן ע"ה על ידי משפחתה. במעמד השתתפו המרא דאתרא הרה"ג מאיר קסלו, ראש העיר הרב יעקב גוטרמן ורבנים ואישי ציבור נוספים. רבה של מודיעין עילית שיבח ובירך את חברי הקהילה ההולכת ונבנית



אבות לומדים עם בנים

על מעלת הלימוד המשותף, והיתרונות המיוחדים של מסגרות 'אבות ובנים'



מעבר להנאה בלימוד, נבנה בין האב לבנו גשר של שיח פתוח...

בלימוד.

לסיכום, מסגרת "אבות ובנים" היא הרבה מעבר ללימוד תורה - היא חוויה חינוכית ורגשית שמחזקת את הקשר הבין דורי, מטמיעה ערכים של מחויבות והתמדה, ויוצרת אווירה ייחודית של חיבור לתורה ולמסורת ישיבתית. כאשר אב ובנו יושבים ולומדים יחד, הם לא רק מעשירים את ידיעותיהם, אלא גם בונים יסודות חזקים של אהבת תורה והמשכיות הדורות. זוהי השקעה רוחנית שתלווה את הילד לכל חייו ותעניק לו השראה והכוונה בדרכו.

יתרון נוסף הוא **המסגרת המחייבת**. כאשר האב והבן מתחייבים להגיע יחד ללימוד קבוע, נוצרת אחריות הדדית. הילד לומד התמדה ומסירות, והאב משמש דוגמה אישית המחזקת את חשיבות לימוד התורה בחיי היום-יום. מעבר להנאה שבלימוד עצמו, נבנה גשר של שיח פתוח וחיזוק הקשר. הילד רואה את אביו משקיע בלימוד התורה, ומבין כי התורה היא חלק בלתי נפרד מחייו של יהודי בן תורה. הידיעה שהמפגש מתקיים מדי שבוע מעניקה לילדים מסגרת ברורה המחנכת אותם להתמיד ולראות בלימוד התורה ערך שאין לו תחליף.

יתרון נוסף הוא **הדוגמה האישית**. מעבר לדוגמא האישית של האב, כאשר אנשים לומדים יחד, הם רואים את השקעת חבריהם, את ההתלהבות שלהם ואת ההתמדה שלהם. דוגמה זו משפיעה באופן חיובי על כולם ומדרבנת כל אחד להעמיק את עיסוקו

לימוד התורה הוא הערך המרכזי בעם ישראל, וכאשר הוא נעשה יחד בין אב לבנו, הוא מקבל משמעות עמוקה יותר. בגמרא מסכת תענית (ז. כתוב: אין התורה נקנית אלא בחבונה כלומר, לימוד תורה נעשה באופן עמוק וטוב יותר כאשר הוא מתקיים בקבוצה.

מסגרות **אבות ובנים** נועדו לטפח את הקשר בין הדורות באמצעות לימוד תורה משותף, והן מציעות שילוב ייחודי של חוויה לימודית, מחויבות ואווירה מיוחדת.

אחד היתרונות המרכזיים של "אבות ובנים" הוא **האווירה הייחודית** השוררת במפגשים. בתי הכנסת ובתי המדרש מתמלאים בקולות הלימוד של אבות וילדיהם, באווירה חמה של חיבור משפחתי, רוחני וישיבתי. רגעים אלו נטמעים בלב הילדים כחוויה חיובית ומעצימה, המחזקת את הקשר שלהם ללימוד התורה ולבית המדרש.

לילדי חלקי

מנדי פרומר



חידות לכל המשפחה לשולחן שבת
 לע"ר שמואל בן ר' זב ודבורה בת אברהם שמואל הכהן

גזר יזשור

- א. צבע סגול-אדמדם מלכותי - מוזכר בתרומת המשכן
- ב. את זה תרמו לצורך הכנת שמן המשחה. מה זה?
- ג. מעין כוסות שהיו על כל אחד מקני המנורה?
- ד. שאלת בנוס: אחד משמותיו של קודש הקדשים (מוזכר בהפטרה)?
- ה. מה היה לפי לשון הפסוק בתוך הארון?
- ו. באיזו פרשה חוזרים כמעט בדיק על כל מה שמופיע בפרשתנו (אגב, כדאי להתבונן היטב כדי להגיע מוכנים לאתפ"ש שהיה באותו שבוע...)?
- ז. מה היה מסביב לארון?
- ח. שאלת בנוס: כיצד נקרא מלך צור שמוזכר בהפטרת פרשתנו וסייע בבניית המקדש הראשון?
- ט. מה היה צריך לצקת לארון (בהן השחילו את המקלות שאתם נשאו את הארון)?
- י. כיצד נקראו המגרפות שבעזרתן היו לוקחים דשן?
- כ. מה משקל המנורה בזהב?
- ל. מה היה צריך לעשות בקצה היריעות של המשכן?
- מ. כיצד נקראו הצבתות שבעזרתם היו לוקחים את הפתילות מהמנורה?
- נ. כך נקרא המזבח ע"ש שהיה חלול?
- ס. כיצד נקראו הכלים שבתוכם היו שמים את הדשן?
- ע. עורותיהם שימשו ליריעות במשכן. מי אלה?
- פ. איך קורא הפסוק לפינות/זוויות של הארון?
- צ. איך קורא הפסוק לצידו של הארון?
- ק. כיצד נקראו חצאי הקנים שעליהם היו מונחים הלחמים?
- ר. מה בעצם היה ה"מכבר" שמסביב למזבח?
- ש. שם של אריג מסוים שתרמו למשכן, לפי רש"י הוא פשתן
- ת. היה מסוימת שלא קיימת כיום ולקחו את עורתיה למשכן?

ב' ע"א	ג' א"א	ד' א"א	ה' א"א	ו' א"א	ז' א"א
ח' א"א	ט' א"א	י' א"א	יא' א"א	יב' א"א	יג' א"א
יד' א"א	טו' א"א	טז' א"א	יז' א"א	יח' א"א	יט' א"א
כ' א"א	כ"א א"א	כ"ב א"א	כ"ג א"א	כ"ד א"א	כ"ה א"א

והיה המשכן אחד



הצצה אחת אל הנסתר מן העין, פותחת אופק חדש שאין ממנו דרך חזרה

קורבנות קין והבל, וכתונת הפסים של יוסף, ממש כמו מידות כלי המשכן, ובגדי הכהונה. כולם שמותיו של הקב"ה, ובכולם גנוחים רבדים עמוקים לאין מספר. ואנחנו, לא נדע, אבל אחרי שהצצנו לרגע, אל עולמות נסתרים, כשנשוב ונקרא בפרשת השבוע, נכבד קצת יותר את התורה, ונבין שאין בה אות אחת לבטלה.

שם לראשונה האירו לי המילים: 'תכלית הידיעה - שנדע שלא נדע' המיוחסות לכמה מרביתנו הראשונים. הכול ענק ועצום ורב, אנחנו לא מבינים כלום, אבל אין בזה כדי לרפות את ידינו, כי אם לעודד את רוחנו. זו תכליתה של הידיעה, והיא מאירה עוד יותר בנוסח שבספר 'בחינת עולם' לרבי ידעיה הפניני:

"תכלית הידיעה - שְׂפַדַּע שְׂלֵא נִדְעָה."

אשר יבחר ה' לשכן שמו שם, בנוי לכל פרטיו - על פי מידות מדויקות, סתם כך במקרה? שהגובה והאורך של שולחן הזהב או מזבח הקטורת הם רק ענין של יופי מעוצב או פרפורציה שימושית? מה פתאום. ברור שיש כאן סודות נעלמים.

זה היה רגע כזה, בו רוח סערה, העיפה בתנופה, את הלוט שמכסה, ונגלו ראשי ההרים. חמשת החומשים הופקעו סופית מידה של הגנת צילה, וסיפורה המרתקים. לרגע התבוננתי ממעוף הציפור, על רקמה עצומה, ארוכה מארץ - מידתה, וארוגה בשישים ריבוא חוטים. האופק הואר באלפי שמשות זוהרות. ואינספור כוכבים נוצצים.

התורה היא תכנית הבריאה, וכל הנמצא בעולם - נמצא בה. ללמוד אותה זה כמו להתבונן דרך טלסקופ או מיקרוסקופ. אחד פונה אל מסילות השמים וכל צבאם, השני מתמקד בסוד הפרטים הקטנים, מיקרו וננו. וככל שנוסיף להתבונן בעדשות הפלא, כך נוסיף ונגלה פרטים חדשים, המשלימים עוד ועוד את היצירה כולה, ובאותה נשימה מספרים שעוד לא ראינו את אפס קיצה. זהו רק המעט הנגלה לעין.

הימים ימי סוף זמן חורף, בימי חורפי, בישיבה הגדולה בקרית ספר. אני משוטט ברחבי 'בית אוצר הספרים' הגדול, שואף אוויר פסגות, מציץ מן החרכים. על מדף אחד עומדים צפופים ספרים בכריכה ירוקה, ספרי רמח"ל מהדורת ר' חיים פרידלנדר זצ"ל. ביניהם קורא אלי כרך בשם 'גנזי רמח"ל' ואומר 'דרשוני'. עמוד השער מספר על כמה חיבורים הכלולים באוצר גנזים זה, אחד מהם נקרא 'משכני עליון', והוא נפתח במילים: 'המאמר הזה, ראיתי לבאר בו ענין בית המקדש של מעלה, שהזכירו חז"ל...'. אהו. בית המקדש, ועוד של מעלה, בטח מעניין. אז רפרפתי, כמו שעושים בסוף זמן חורף, רק שבקושי הצלחתי להבין את המילים, בטח לא את התוכן. איך אפשר להבין שורה כמו: ומדות השולחן, הם שנים אמות ארכו וגבהו שלש, וכולם הם ה'. הוא מאור יוצא מן השכינה התחתונה. ולפי שהיא חמישית אל המדרגות, על כן מידותיה ה'. והשלישי נתחברו יחד, והרביעית שהיא היסוד לא נפרד ממנה, ועל כן הם שלש ושתיים". לא הבנתי מילה, אבל התובנה הכתה בי, כברק. ברור שכך. מה חשבת לעצמי? שבית המקדש - המקום

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

ועשו לי מקדש...

יהודי מפנה את שביל הגישה לבית הכנסת

ירושלים, תשפ"ב



מו"ל: חלקי בקהילתי
זימות קהילתית תורנית.
מייסד: הרב"ג ברוך צבי גרינבוים
עורך: אהוד בן יהודה

כותבים קבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך לב, הרב דב הבלין, הרב שלמה ליפשיץ הרב משה שמעון אופן, הרב זאב קצנלבון, ברוך יערי

עיצוב גרפי: גמיק פרסום, עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

חלקי בקהילתי

חלקי בקהילתי:
רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

02-6260115
chelki.co.il
helkioffice@gmail.com

חרדי עובד ומרגיש לבד?
'חלקי בקהילתי' - תרגיש בבית

חלקי בקהילתי 02-6260115

עזוב הכל, סגור חשבון

שיטות להתמודד.

השיטה הראשונה היא 'שיטת הידע': אני לא כל כך גרוע, אני יודע די הרבה, בסך הכל אני תלמיד חכם גם אם לא הגאון מווילנא או הרגוצ'ובער. תבחן אותי על גמרא, אסדר לא רע, תמיד יש לי משהו על פרשת השבוע, הכירות עם הלכות שבת (אוכל, ביד ומיד), ידע בברכות (מתוק, ממולא, יבש), אני סביר פלוס, יותר טוב מהרבה אחרים אפילו עוד יותר טוב.



עיצוב AI: ספי רייכקינד

השיטה השנייה היא ההפוכה: אין לי סיכוי, התורה ענקית ואני עדיין לא התחלתי. אין לי מושג מה פרשת השבוע, ודאי לא במה שכתוב שם בפנים. אני יודע לקרוא בלי ניקוד וגם זה הישג לא מבוטל. הקב"ה יעריך את ההשקעה שלי, גם אם אומר כל היום "זאחות לוטן תמנע". זה בערך הסף העליון שלי, אין לי מה לעבוד קשה, אני בחורץ. איזו שיטה גרועה יותר? קשה לקרוא לשיטות הללו גרועות, הן עובדות - אז גרועות הן לא. השימוש שלנו בתרגילים הנחמדים הללו, די גרוע. פוטר אותנו ממאמץ. בכל מקרה הגיע הזמן לעמוד מול המציאות, לבדוק מה אנחנו באמת יודעים ואז להחליט איך להתנהל עם

בא נפתח את זה רגע. אני יודע, זה לא נעים. אבל רק אני ואתה כאן, כלומר, רק אתה כאן, אל תתייחס אליי: כמה אתה יודע מהתורה? אני שואל באמת.

לא, אל תרוץ לקבלה... אמונות ודעות לרס"ג... מורה נבוכים, מי השילוח. אל תשתמש בתירוצים האלה כדי לומר שאתה לא יודע כלום מצד אחד, אבל זה בתחומים שאף אחד לא יודע מהצד השני. חומש רש"י אתה יודע? כמה גמרות אתה מכיר? שואל ברצינות.

בהנחה ולא זרקת את העלון והלכת, (לא כי השאלה מפריעה לך, פשוט זה ממש משעמם השבוע, לא מתחשק לי לקרוא) ובהנחה שאתה אכן קורא אותו לבד, כי מול אנשים התשובה היחידה הלגיטימית היא "מה אני ומי אני, אני לא יודע כלום, אני תולעת ולא איש" (גם ענווה וגם התחמקות במשפט אחד, אין דברים כאלה), יתכנו שתי תשובות, או שאתה לא יודע כלום, אפס, נאדה, זירו, ועוד כמה פעמים אפס בכמה שפות, כל אחד לפי ידיעותיו. או שבדיוק להיפך. אתה לא בעל גאוה או משהו, אבל להכיר בערך עצמך זה לא גאוה. אתה יודע לא רע. אמנם לא את כל התורה, הזוהר לא שגור על לשונך ישר והפוך, אבל חומש רש"י ורמב"ן, חלקים גדולים מהש"ס, ואחוז מכובד מהמשנ"ב, אתה יודע ויודע היטב.

באופן מפתיע, התשובות בדרך כלל לא קשורות למידת ידיעת התורה בה אתה מחזיק, הדימוי העצמי התורני שלך, נובע מצורת ההתמודדות שלך עם השקעתך בתורה.

זה לא משנה אם אתה אברך או עובד, בן תורה או יהודי פשוט. רוב האנשים בלי קשר למגזר ולמגדר לא מרוצים ממצבם הרוחני ובפרט לא מהזמן והשקיעות שהם מקדישים לתורה. זו אקסיומה. לכן פיתחנו לנו שתי



שאלה אחת צריכה להישאל, לפחות פעם אחת, ולו בכדי להעמיד את הדברים במקומם

זה.

יש לכם בבית הכנסת נדרים פלוס? המכשיר הזה שילדים כל הזמן עומדים לידו? יש סיבה למה הם עומדים, בתוך המכשיר מסתתרת אפליקציית "ישיבה על קברו" או "שיח התורה", לא ארחיב בדעותיי על עצם המיזם, זה לא חשוב לענייננו, מה חשוב שהוא כולל מאות שאלונים אמריקאים (למה קוראים להם כך? מעניין לחקור את זה פעם) על רבים מחלקי התורה, חומש רש"י, גמרות, ועוד. מידי יום מתעדכנים שאלונים חדשים.

נסו פעם אחת. בלי ללמוד קודם, בלי להתאמץ, תעמדו מול המכשיר, תפתחו שאלות על חומש רש"י, שאלות על דפי הגמרא של אותו יום ותראו, אתם יודעים? אתם לא יודעים? שלושים אחוז? חמישים אחוז? שבעים אחוז? מאה אחוז? תכירו בערך עצמכם.

אם אתם עונים נכון על חמישים אחוז מהשאלות, ובכן... אתם יודעים חמישים אחוז מדפי גמרא אקראיים, חמישים אחוז ממפרישי החומש, ואתם במצב מסוים. אם אתם לא יודעים כלום, אתם במקום אחר. אם תבדקו תוכלו להחליט איך אתם מתמודדים עם המצב, אולי תופתעו לטובה, אולי תטולטלו לרעה, אבל לפחות תחזיקו בנתונים שיאפשרו לכם להתקדם מכאן. ניסיתם שנים לדמיין את האמת, עדיף פשוט לדעת אותה.

uhcle9876@gmail.com